

kommer vi frem.

Signe Tørsleff: Man følte selvfølgelig det vanskelige i, at Landsformanden sad i Odense under de nuværende Forhold, men Kritik havde været rejst før over at Fællesstyrelsen var for tungt arbejdende. Vi havde længe følt, at D.K. gled udenfor - og ogsaa selv sagt, at D.K.N. tog vore Opgaver fra os. Der var ogsaa noget mærkeligt i, at L.K.N. Waade var en Organisation, der arbejdede selvstændigt og en Sammenslutning af Foreninger. Havde flere Gange drøftet dette med Hulda Pedersen og ofte ment, at vi maatte nedlægge det hele, men mente dog, at Kvinderne for Tiden havde mere Lyst til at være med i de forskellige Foreningers Arbejde, men alligevel staar vi ikke mere med det Ansigt, vi havde før.

Alt var heller ikke saare godt, om vor Organisation nu blev lavet om. Vi havde faaet selvstændige Børn, der nu ogsaa havde sociale Spørgsmaal paa deres Program, hvilket de ikke havde haft før. F.Eks. arbejdede Husmoderforeningerne nu hærmed - politisk Arbejde, Børneforsorg m.m. stod nu ofte paa deres Dagsorden. Det samme gjaldt andre Foreninger, der tog D.K.'s Eksempler op, saa det var slet ikke saa let for D.K. at have den centrale Plads, som den tidligere havde haft. - D.K. maatte derfor uden Fortrydelse tage nyt Blod ind - og det var maaske slet ikke saa daarligt, om vi fik den foreslaaede Ordning, at der skiftedes Formand hver 2 Gange 3 Aars Periode.

Det var i det hele taget svært at faa Kvinder med i Arbejdet. I Haderslev var det for det meste Mændene, der gjorde Arbejdet ved Fritidsklubber o.lg. - De unge Lærereinder f.Eks. var optaget af deres Uddannelse og deres Hjem og desuden af en Selskabelighed uden lige.

Magda Andersen: Det var svært at faa de Unge med, fordi de i de unge Aar var saa optagne af deres Uddannelse. Syntes iøvrigt, at vi var kommet udover en Del af det, Lis Groes havde nævnt, f.Eks. det politiske Arbejde. Der var iøvrigt en hel Del af de Opgaver Lis Groes havde nævnt, der var saa udpræget københavnske. Vi maatte huske, at vi er en Landsorganisation, og Forholdene ligger saa forskelligt - f.Eks. med Hensyn til Særskolerne, saa var det et specielt københavnsk Spørgsmaal. - Vilde igen spørge, om hvad der mentes med, at der ikke blev ryddet Plads for nyt Initiativ og hvad det var for Unge, der ikke var taget med i Arbejdet, naar de havde meldt sig.

Karen Frandsen savnede ogsaa Motiveringer for Forslaget. Det havde været rart, om man havde faaet hørt Lis Groes fremkomme med de mange Forslag og Ideen uden at det foreliggende Forslag havde ligget paa Bordet.

Anna Koch Schiøler pegede - med Hensyn til Forsømmelserne - paa hvad der blev gjort i Sverige og ønskede, at Fællesstyrelsens Medlemmer vilde læse "Hertha" og se, hvad der blev gjort der. Der var iøvrigt Masser af de Sager, som D.K.N. havde taget op - f. Eks. Kravet om flere gynækologiske Afdelinger - som D.K. udmærket kunde have taget som sin Opgave og været opmærksom paa.

Ingrid Larsen syntes ogsaa, at Lis Groes som Suppleant i Fællesstyrelsen godt kunde være kommet med Ideerne dertil. D.K.N. havde Folk, der havde deres Forholdelser i Orden - det havde D.K. desværre ikke for Tiden. Syntes iøvrigt, at Lis Groes havde Ret i, at vi maatte tage mere friskt og uhøjtideligt paa Tingene.